

ՊԱՏԿԵՐ

ՀԱՆԴԵՍ ԿԻՍԱՄՄԵԱՅ

ԻՆՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 17

15 Դեկտեմբեր 1898

ԿՈՍՏԱՆԴՎՈՒՊՈՒԽ

ՏՊԱՐԱՆ.

ՃԻՎԵԼԵԿԵԱՆ

Պատկեր Այս Ճամանէսի թիւ 20

1898

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

— — —

- 1 Պատարագամատոյց Ս. Սահակայ :
- 2 Ս. Գրոց Ժամանակազրութիւնը .
- 3 Ալպեանք .
- 4 «Պատկեր» հանդէսն .
- 5 Օրենսդրութիւն Օսմանիան ըստ ծխսի Անաֆիտալ-

Պ Ա Տ Վ Կ Ե Բ

Հ Ա Ն Դ Է Ս Կ Ի Ս Ո Ս Մ Ս Ե Ա Յ

Իններորդ Տարի

Թիւ 17

15 Դեկտեմբեր 1898

ՊԱՏԱՐԱԳԱՄԱՏՈՅՑ

ՍՐՅՈՅ ՀՕՐՆ ՄԵՐՈՅ ՍԱՀԱԿԱՅ ՊԱՐԹԵՒ

Հ Ա Ց Ր Ա Պ Ե Տ Տ Ի

(Շարունակութիւն տես թիւ 16)

«Քան. ի ծածով ասէ. — Մարմին քո պատուական սա
լիցի մեզ ի կեանս . եւ արիւն քո՝ ի թողութիւն մեզաց : Փո-
խանակ լեզւոյն զոր արբուցին քեզ վասն մեր՝ բարձցի ի մէնջ
լեզի թշնամւոյն, վասն քացախոյն զոր ճաշակեցեր ընդ մեր՝
տկարութիւնս մեր զօրասցի . եւ վասն թքոյն զոր առեր վասն
մեր՝ ընկալցուք մեք զցողդ անմահութեան . եւ վասն հար-
ռուածի եղեգանն զոր հարար վասն մեր՝ ընկալցուք մեք զկո-
տարեալ կեանս քո . եւ ընդ փշեղէն պսակին զոր եղին քեզ
վասն մեր՝ ընկալցուք մեք զանթառամ պսակ սկրոյ քո . եւ
փոխանակ պատելոյն զքեզ պառտառակալաւ վասն մեր՝ զօրու-
թեամբ քով պնդեսցուք մեք, եւ զի թաղեցար ի նոր գերեզ-
մանի՝ ընկալցուք մեք զարձեալ զնոր յաւիտեանն որ ի քէն
եղեւ . եւ վասն յարութեան քո որ ի մեռելոց եղեւ՝ զի եւ

մեզ եղիցի յարութիւն ի կեանս . եւ ի սուրբ դատաստանի քում կացցուք առաջի քո . եւ գոհութեամբ վառաւորեսցուք զքեզ ընդ Հօր եւ ընդ Հոգւոյդ սրբոյ . այժմ » :

«Ի ձայն» . — «Քրիստոսիւ Յիսուսիւ տէրամբ մերով ընդ որում քեզ Հոգւոյդ սրբոյ եւ Հօր ամենակալի վայելէ վառք իշխանութիւն եւ պատիւ » :

«Սարկն» . — «Պոստխումէն» :

«Քահանայն վերացուցանի եւ ասէ » . — «Մրմութիւնք սրբոց վայել են » :

«Իպն» . — «Հայր սուրբ , Որդի սուրբ , Հոգի սուրբ : Օրհնութիւն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն . այժմ» :

«Քահն» . — «Օրհնեալ Հայր սուրբ . Օրհնեալ Որդի սուրբ . Օրհնեալ Հոգի սուրբ : Օրհնութիւն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյդ սրբոյ . այժմ եւ » :

«Քահն» . — Օրհնեմք զկենդանարար եւ զսուրբ զալուստ քո միաժին Որդի Աստուծոյ , տէր մեր եւ փրկիչ Յիսուս Քրիստոս . եւ աղաչեմք զոր եթէ կամաւ ինչ եւ ակամայ մեղուցեալ իցեմք՝ ներեան եւ թող մեզ , բարեխօսութեամբ եւ շնորհոք սուրբ մարմնոյ քո եւ արեամբ քո . զի սա է հացն կենդանի որ ի յերկնից իջեալ . զորմէ ասացեր՝ Մարմին իմ է , զոր ես տաց վասն կենաց աշխարհի . Զի մարմին իմ ճշմարիա կերակուր է եւ արիւն իմ ճշմարիտ ըմպելի . Որ ուտէ զմարմին իմ՝ նա յիս բնակեսցէ եւ ես ի նմա , եւ Որպէս առաքեաց կենդանին Հայր՝ եւ ես կենդանի եմ վասն Հօր , եւ որ ուտեն վիս՝ եւ նա կեցցէ վասն իմ : Արդարեւ այս է հացն կենդանի՝ որ յերկնից իջեալ . որով ունիմք զկենդանութիւն աստուածային եւ զնալորդ բնակցութեամն ընդ քեզ՝ տէր մեր եւ փրկիչդ Յիսուս Քրիստոս . Սովու հաճեսցին կամք ողորմութեան քո ի մեզ՝ արժանաւորեալ սմա անարատապէս ի հաճոյս քո , եւ ուրախացեալ ցնծացուք յաւուր զալստեան քո՝ ուր զուարձանելոց են ամենայն ընտրեալք քո . յորժամ յայտնեսցի յերկնից անաւոր թագաւորութիւն քո եւ հատուցսնես յանվախճան եւ յանպատում ի կենանսգ ամենայն անձկացելոց քոց զգերաշխարհիկ զփրկութիւնն(1) , յայտնի լիցին

(1) Մին յօրենակաց սնի աստէն «և» :

պարհանք հաւատացելոցս ի քեզ Քրիստոս Աստուած մեր ի ձեռն սուրբ մարմնոյ եւ արեան քո , զի զու ես Աստուած յաւիտենական եւ թագաւոր հզօր . եւ քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն եւ պատիւ այժմ եւ միշտ » :

«Քահն. ի ճայն ասե» . — «Ես սուրբ մարմնոյ եւ յարենէ տեառն մերոյ եւ փրկչին Յիսուսի Քրիստոսի ճաշակեացուք սրբութեամբ որ իջեալ բաշխի ի միջի մերում . կեանք է , յարութիւն , քաւութիւն եւ թողութիւն մեղաց . սաղմոս ասացէք տեառն Աստուծոյ մերոյ . սաղմոս ասացէք երկնաւոր թագաւորիս մերոյ անմահի , որ նստի ի կառս քերովբէականս» :

«Նոյն խորհրդածութիւն ե՝ որպէս եւ Սրբոյն Արանափոխ» :

«Քահ. Սարկ. եւ Դպ.» — «Քրիստոս պատարագեալ բաշխի ի միջի մերում . ալէլուիա» :

«Քահանայն բաշխէ (1)՝ զվրկական մարմինն եւ արկանէ մասն ի բաժակ արեանն ասելով .

«Լուսն Հոգևոյն սրբոյ : Տէր Աստուած անսկիզմն եւ անձառելի , մեծ եւ հզօր , զթած եւ ողորմած , մարդասէր , բարերար , անոխակալ , անյիշաչար , բարեգութ եւ բարերար , բարեխօսութեամբ սուրբ եւ անտրատ ծնողիդ եւ աղաչանօք ամենայն սրբոց՝ եւ վասն մեծի եւ ահաւոր խորհրդոյս (2) որ առաջի քո՞ (3) զթամ ի հոգի հանդուցելոց յորոյ անուն զպատարագս մատուցանեմք , հանգո՛ եւ զատաւորեալ պայծառաց ընդ սուրբս քո յարքայութեանդ երկնից . եւ իմոյ ծնողացն ողորմեսցիս եւ զատակիցս արասցես սրբոց քոց յարքայութեան քում (4) . եւ զամենայն հաւատացեալքս քո փրկեա եւ զերծոն ի սատանայական որոգայթից , եւ տուր միտոս ճանաչել զքեզ

(1) իմա՞ քեկանէ ,

(2) Մի՞ յօրինակաց չունի «որ» :

(3) Մի՞ յաւելու «Դու գթամ» :

(4) «Ով Դու լուսածնունդ Հայրուպետ՝ լուսաւոր արմատոյ բողբոշ՝ բարեխօս աղէ Դու և կնողք քո առ Անմոն Դառն Աստուծոյ վասն մեր որդւոց ձերոց եղերուք :

Եւ առնել զկամս քո եւ երկնչել եւ զողալ յամենասուրբ յանուանէ քումէ . եւ զեկեղեցի քո հաստատուն եւ անշարժ պահեա մինչեւ ի միւսանդամ գալուստ քո, եւ որք յանձնեցին մեզ զինքեանս աղօթիւք՝ կատարեա զկամս հայցմանց նոցա ի բարիս ըստ կամաց քոյ, եւ ամենեցուն որք չարիս խորհին եւ խօսին եւ կատարեն ի վ'րայ իմ⁽¹⁾ թողութիւն արասցես նոցա եւ բարի հատուցես վասն հեղման արեան քո . եւ որք բարիս ջանան առնել ծառայի քո՝ դու փոխարէն հատուցես ըստ մեծի եւ առատ ողորմութեանդ քո . եւ ես՝ բարեղութ տէր իմ՝ բազում մեղօք լցեալ ի մանկութենէ իմմէ՝ կամ առաջի քո, համարձակիմ մերձենալ յահաւոր խորհուրդս քո, մի ինձ ի զատապարտութիւն համարեցիս զսա, այլ ի սրբութիւն եւ ի քաւութիւն մեղաց իմոց⁽²⁾, սովաւ չնորհեա ինձ տէր հասանել անճառ պարգեւաց քոյ՝ զոր խոստացար թէ որ ուտէ եւ ըմպէ զմարմին եւ զարին իմ՝ նա յիս բնակեցէ եւ ես ի նմա : եւ ի ձեռն նորին խնդրեմք ի քէն տէր՝ զի զիորհուրդս եւ զզգայարանս սուրբ եւ ազատ արասցես յամենայն չարէ : եւ ես զիմ հոգւոյս փրկութիւն եւ զքո կամք ոչ զիտեմ. այլ որ քո կամքն են եւ իմ հոգւոյս փրկութիւն՝ զայն պարգեւեա ինձ յամենայն ժամ : եւ ես անարժանս չեմ բաւական զքեզ օրնել եւ փառաւորել, եւ ոչ ամենայն արարածք երկնաւորք եւ երկրաւորք ըստ քում արժանիդ չեն բաւական . այլ որպէս վայել են քում մեծութեանդ՝ քեզ փառք եւ զովութիւն յամենայնի : Որ անուանեցիր զմիր անուանակցութեամբ միաձնի քո՝ եւ լուսաւորեցեր մկրտութեամբ սուրբ աւազանին՝ արժանի արա ընդունել զսուրբ խորհուրդս քո մեզ ի մեղաց թողութիւն» :

«Հաւատով ճաշակեմ զկենասատու եւ զիրկագործ մարմինն Քրիստոսի՝ ի թողութիւն մեղաց իմոց : »

«Ես ի բաժակն մերձեցեալ : »

«Հաւատով ճաշակեմ զսուրբ եւ զմաքրիչ արիւն Քրիս-

(1) Քանի՛ քրիստոսանմանութիւն . և ո՛քչափ յիշատակօք լի աղօթք յանձին Ա. Հայրապետիս կատարեալ :

(2) «Եթէ Դու ա՛յսպես՝ իսկ զի՞նչ մեք, ո՛ երիցո երանեալ Հայր : »

ասսի ի թողութիւն մեղաց իմոց »⁽¹⁾ : «Եւ քահանայն բաշխէ ընդ նմա ⁽²⁾, եւ յետ այսորիկ մինչդեռ բաշխէ խոնաւ զրբունքն զմատն աջոյ ձեռինն զփէ անտի եւ կնքէ զգպայառնան, որ ի զլուխն եւ զսիրտն : »

(Շարայարելի)

Ա. ԳՐՈՅ ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ

(Շարունակութիւն տես թիւ 16)

Դ. Զրնեղեղէն ցԱբրահամ, Այս ժամանակամիջոցին տեւողութիւնը կը չափուի ծննդաբանութեամբ Անմայ, որդւոյ Նոյի, Ծնն. ԺԱ, 10-26, եւ ճիշդ վերոյիշեալ եղանակաւ կը հաշուուի : Հոս ալ երեք տեսակ թուարկութեան կը հանդիպինք, որոնք իրարմէ կը տարբերին եւ իրարու մէջ մի եւ նոյն համեմատութիւնն ալ կը տարբերի ինչպէս վերի հաշիւը Հետեւեալ տախտակը գաղափարը կու տայ այս թուարկութեան :

(1) Որչափ ցաւալի է զի վենետիկեան տիպ եղօղ պյժմեան գործածականէն ինկած են(??) այս սբանչելի աղօթք նախ քան գչաղորդութիւնն. գիտցողն բերանացի ըտիպուած է զըռւցել :

(2) Ա.Յսինքն կը կին տեսակաւ :

Անուանք Նահապետաց

Որդւոյ ծննդեան ժամանակ իրենց տարիքը

Յոյն Սամարացի Եբրայական

Սեմ (Զըհեղեղէն վերջը)	2	2	2
Արփաքսադ	135	35	35
Կայնան	130	»	»
Սաղէ (Սաղա)	130	130	30
Եթեր	134	134	34
Փաղիկ	130	130	30
Հոկու (Ռաղաւ)	132	132	32
Սարուք (Սերուք)	130	130	30
Նաքովր	79	79	29
Թարէ (Թարա)	70	70	70
Սքրահամ (մինչեւ իր կոչումը)	75	75	75
Գումար	1147	1017	367

Այսպէս ահա այս երեք օրինակները միայն Թարէ եւ Արահամու տարիներուն համար կը համընթանան : Սամարացին որ նախկին տարբերութեան մէջ ընդհանրապէս կը համաձայնէր Եբրայականին հետ , մէկ անգամ միայն անոր կը հետեւի , Արփաքսադի մասին : Եօթանասնից հետ կը զուգընթանայ վեց սերունդի համար , որոնց հինգը Եբրայականին հարիւր տարի աւելի ունին , եւ մին , Նաքովր , յիսուն տարի եւեթ : Յոյնը սերունդ մը աւելի կը համրէ միւններէն , Կայնանը . վերջապէս իւր ձեռագիրները զանազանութիւններ կը պարունակէին , որոնք այլեւայլ արդիւնքներ յառաջ բերին : Եւսերիոս կը հաշուէ ջրհեղեղէն մինչեւ ցԹարէ 945 տարի . Թէոփիլ Անտիոքացի , 936 . Յուլիոս Ափրիկեցի , 993 . Կղեմէս Աղեքսաննղրացի , մինչեւ ցկոչումն Սքրահամու , 1250 :

Սեմայ ծննդաբանութեան թիւերը շատ աւելի աղաւաղեալ հն քան զՍկիթայն , եւ քննագատութիւնը անկարող է զայնս իրենց նախկին վիճակին վերածելու : Զկայ ծանր պատճառ մը զանազան հւ հակուսական կարծիքներէն մին վերազանելու : Յաչս Հօրն Հումմէլաւէրի Սամարացին՝ հոս նուար վստահելի է եւ նուազ վերազանելի քան առաջ : Որդւոյ ծննդեան պահուն հօրը տարիթին հարիւր տարբերութիւնը կամ յաւելումի եւ կամ զեղչի մը արդիւնքն է : Զեղչը Եբրայականին

մէջ ի գործ զրուած պիտի ըլլայ , որպէս զի յետ Չրհեղեղեան նահապետները , որոնց կեսմքը կարճնցած է , զաւակնին ծնած չըլլան նախաջրնեղեղեան նահապետներն աւելի յառաջացած տարիքի մը մէջ : Այս կարծիքը , այսինքն թէ եբրայականը կրժատեալ ըլլայ , իրեն համար աւելի զօրաւոր փաստ մըն ալ ունի : Մինչդեռ այս օրինակը թարայի ծննդեան ժամանակ Նաքովի 29 տարի կու տայ , Սամորացին եւ Յոյնը անոր 79 տարի կը վերագրեն : Ինչու այս ստորևագոյն թիւ , եւ ոչ 129 տարի , եթէ նախկին թիւերու վրայ ալ հարիւրական թիւ աւելցուած ըլլար : Այս զանազանութիւնը յապաւման ենթադրութեամբ լու եւս կը հասկցուի : Եթէ հարիւրականէն բարձր եղած թիւերէն հարիւր առ հարիւր յապաւած են , նոյն գործողութիւնը կարելի եղած չէ ընել 79 թուոյն վրայ . ուստի այս հաշուեյարդարը միայն յիսուն տարի զեղչեր է եւ սուացեր է 29 աարիներու թիւը : Կայսանի հաւատալիութեան գալով , այս ալ վիճաբանուած է , հաստատական կարծիքը կը յենու զիսաւորաբար՝ այս անձին Յիսուսի ծննդաբանութեան մէջ ներկայութեան վրայ . տես Պուկաս Դ. 36 : Թէեւ շատ աւելի հաւանական ըլլայ որ Պուկաս ինքնին ներմուծած ըլլայ այս անունը իր յօրինած ծննդաբանութեան ցուցակին մէջ , բայց աթիւ կաթուղիկէ մեկնիչներ , ինչպէս Գալմէ , Ֆիլեօն , Հ. Հումելաւէր , եւ այլք , կ'ենթաղրեն որ Կայսանի անունը ի վաղ ժամանակաց սպրուած ըլլայ Պուկասու մատեանին մէջ՝ օրինակողի մը ձեռքով , որ կ'ուղէր Աւետարանը համաձայնեցունել Եօթանամից հետ : Զիարդ եւ իցէ , անդամ մի եւս պէտք է հետեւցնենք որ Մովսէսին Ծննդոց գրքին մէջ աւանդած ծշմարիս թիւերը ստուգապէս չունինք . եւ թէ մեր ունեցածէն չենք կրնար ապահով ժամանակագրութեան շարք մը յօրինել :

Ս. Գրոց մեկնիչները միշտ համոզուած էին որ Մովսէս՝ Սեթայ եւ Սեմայ ծննդաբանութեանց մէջ ուղղակի դիտում ունեցած էր իրական ժամանակադրութիւն մը արտազրելու . իսկ կրօնից արդի ջատագովներն կր պաշտպանեն թէ Ծննդոց հեղինակը երբէք զիտաւորութիւն ունեցած չըլլայ ընդհանուր ժամանակագրութեան մը տարիերքը մատակարարելու : Հին ժամանակից կը կարծէին որ նահապետական սերնդոց շնդթայից մէջ ընդհատութիւն մը , պակաս օղակ մը , անզօդ անյարիր անցք մը չկար , այլ ընդհակառակն ծննդաբանական

յանկերն միաշար էին : Արդ Ս. Դիբռքը դիտմամբ զանցառութիւններու եւ ծննդաբանութեանց մէջ մէկդի դրուած օզակներու շատ մը օրինակներ ցոյց կուտայ : Տասնուչորս անուններու երեք շարք ունենալու համար , Մատթէոս՝ Յիսուսի ծննդագիրքին մէջ (Ա. 8) ի բաց կը թողու երեք թագաւորներ, Ոքողիաս , Յովաս եւ Ամասիա , ի մէջ Յովլրամայ եւ Ոզիայ : Քահանայապետներու ցանկը . (Ա. Եզր. Հ. 1) անտարտկոյս համառօտուած է , որուն համոզուելու համար կը բաւէ համեմտել (Ա. Մնացորդ. Զ. 1) : Նոյն ինքն Եզրաս իւր ծննդարանութիւնը կը համառօտէ (Ա. Եզր. Է. 1-5) . եւ ի մէջ Ազարիայ (զոր Մերաւովթի որդի կը կոչէ) եւ Մերաւովթի , (Մարերովթ) հինդ անդամներ թող կու տայ՝ Յովլանան (Յովնաս) , Ազարիա , Աքիմաս , Աքիմոր եւ Ամարիաս , որոնք կը յիշուին (Ա. Մնաց . Զ. 7-14) : Եւ սակայն այս անտիպ ծննդաբանութեանց մէջ , անջատուած անդամներն իրարու կը միացուին ծննդական առնչութեամբ , եալատ կամ հոկիտ « ծնաւ » բայովը , կամ պէն « որդի » բառովը , Ասոր ինչ պիտի ըսուի : Պիտի ըսուի թէ Ս. Գրոց մէջ , ինչպէս ուրիշ օրինակներով ալ կարելի է ապացուցանել , եալատ բայը կամ պէն անունը նոյնչափ բնականաբար նախահօր մը եւ իւր հեռաւոր սերունդի մը միջեւ ծննդական առնչութիւն կը նշանակէ , որչափ հօր մը եւ անմիջական որդւոյն միջեւ : Հետեւաբար Սեմայ ծննդաբանութեան մէջ եալատ բառին դորձածութիւնը՝ սերնդոց շարունակութեանը ապահով փաստ մը չէ , եւ օրէն է անոր մէջ զետեղել զանց առնուած անդամներն , ինչպէս նաև Մատթէոսի յօրինած Քրստոսական ծնընբանութեան մէջ :

Այս եզրակացութեան դէմ կ'առարկուի թէ նահապետական ծննդաբանութեանց մասնաւոր ձեւը , որոնց մէջ անուններն երկու կամ երեք թուական շարքով զետեղուած են , շարունակութեան խորտակման զաղակիարը կ'արտաքսէ . եւ թէ Մովսիսական պատմութեան բնական եւ զիւրին իմաստին հակառակ կ'երեւի այսպէս թարգմանել (Ծնն. ԺԱ. 10) . « Սեմ , հարիւր տարեկան , ծնաւ որդի մը որմէ սերեցա . Արփաքադ » : — Ասոր կը պատասխանէ Հ. Պրուքէր թէ « ծնաւ » բայը պէտք է ընդլայնել եւ իմանալ իբրեւ թէ զրուած ըլլար « ծնաւ միջնորդաբար » : — Ուստի ծննդաբանութիւնները կրնան անյարիր ըլլալ եւ ցատկիլ սերունդներու վրայէն , նոյն իսկ երբ

նահամետի մը յիշատակութիւնը տարիներու թուով ալ ընկերացած ըլլայ :

Անյարիր անջատ թող տրուած ըլլալու այս ենթազրութեան դէմ հզօրապէս կ'առարկէ դարձեալ Գեր . Կրանգլօտ (Ս. Գրոց Ժմնկզր. եւ արդի գիտութիւն, 1895), բողոքելով յանուն ընդհանուր աւանդութեան : Ըստ իրեն, Եկեղեցւոյ բոլոր Ս. Հարք, իբր Աստուածաշունչի յիրաւանց մեկնիչք, եւ անոնց ետեւէն Ս. Գրոց ամին կաթողիկէ մեկնաբաններն մինչեւ մեր օրերը, Ս. Գրոց ծննդաբանութիւններն ընդունած էին իրր բացտրձակ կանոն ժամանակադրական հաշիւներու, եւ երբէք ամենափոքր խև անջատում կամ պարապ ձգուած տեղ մը չէին ենթադրած : Ուստի հասարակ միտք մը, զգացողութիւն մը կայ, զոր հնար չէ ՚լքանել առանց յանդդնութեան, եթէ բացայաւ կերպով հակառակը ապացուցուած չէ :

Սակայն այս առարկութեան կը պատասխանուի թէ, Ս. Հարց միաձայն հաւանութիւնը զոյութիւն չունի, որովհետեւ իրարմէ տարբեր եղանակաւ մեկնած են Ծննդոց թուարկութիւնները : Եւ գարձեալ անոնց կարծիքը աւանդական վարդապետութիւն մը չկրնար կազմել, որոց դէմ երթալն թոյլ տրուած չըլլայ : Ուստի առանց յանդդնութեան կրնայ պաշտպանուիլ որ սրբազն ծննդաբանութիւնները շարունակեալ եւ զօդեալ չեն :

Մեր այս ենթազրութեան իրր յենարան, աւելի զօրաւոր եւ յանկուցիչ պատճառ մ'ունինք : Սեմայ ծննդաբանութեան անյարիր եւ անջատ վիճակը, որ յինքեան կարելի եւ հաւանական է, պէտք է որ անշուշտ ընդունուի, եթէ սրբազն պատմութիւնը, ջրհեղեղէն մինչեւ Արրանամ, արտաքի՞ն պատմութեան հետ ուղինք համաձայնեցնել : Վաղեմի ժողովրդոց հնութեան հետ համեմատելով երբայական օրինակէն առնուած ժամանակագրութիւնը անբաւական է իւր 367տարիներով . Եօթանամնիցը, աւելի երկայն, անշուշտ շատ նեղ եւ շատ սեղմեալ կ'երեւի : Շատ պիտի չպնդենք Զինացւոց եւ Հընդկաց հեռաւոր հնութեան վրայ, որովհետեւ անոնց աւանդութիւններն անտարակոյս առասպելական են . Հ. Կոպիլ Զինացւոց վրայ հաստատուած պատմութիւնը կը սկսի Ինքնակալ եաօյի թագաւորութեան ժամանակէն, Քրիստոսի թուականէն 2357 տարի առաջ : Սակայն, այն ժամանակ, Սինէ-

աստան արդէն բաւական բազմամարդ , ծաղկեալ եւ քաղաքակրթութեան մէջ յառաջացած էր . բայց Երկնային-Կայսրութեան հաստատութեան համար կարեւոր եղած ժամանակը կրնայ վերջապէս Եօթանասնից ժամանակադրութեան հետ համաձայնիլ : Հնգաց շարունակուած պատմութիւնը մեր թուականէն տասնուհինդ դար միայն առաջ է : Ասորագէտները ընդհանրապէս կը միաձայնին ըսկու թէ Քաղցէաստանի առաջին թագաւորները երեսներորդ կամ քառասներորդ դարու մէջ կ'իյնան , այս ինքն Աքրահամէն հազար կամ երկու հազար տարի առաջ : Թէեւ Պերողի մատակարարած ժամանակագրական թիւերն ըստ մեծի մասին վիպական են , սակայն եւ այնպէս քաղցէական պատմութեան խոր հնութիւնը կը յայտնուի մեզ նորերս գտնուած յիշատակութիւններով : Ասսուրապանիրալ արքայն (668-628) կը պատմէ որ երբ Սուզիանի վրայ քալեց եւ զայն նուածեց , 683 ին , իւր քաղաքն Երեք բերաւ Նանաա դիցուհոյն մէկ պատկերը , զոր Քուտուրնագնունտի անկէ յափշտակած էր 1635 տարի առաջ , հետեւարար մեր թուականէն 2274 տարի առաջ : Բարեկլոնի թագաւորին Նարոնիզայ մէկ սեանը վրայ քանդակուած կը գըտնենք աւելի հին թուական մը : Սրեգական տաճարը նորոգել տուած ժամանակ , ի Սիրբարա , այս իշխանը զետնի տակէն երեսունուերկու ոսք խորութիւնէն զտաւ տաճարին ձնուր , զրուած առաջին հիմնադիրէն , որ կ'անուանէր Նարամ-Մին , որդի Սարգինայ , 3260 տարի առաջ : Եւ որովհետեւ Նարոնիդ կը գահակալէր շուրջ 550 տարին նախ քան զՅրիստոս , իւր հաշուով Նարամ-Մին կը թագաւորէր 3800 տարի առաջ : Ուստի Ջրհեղեղը , զոր կը ճանչնային Քաղցէացիք եւ Բարեկլոնիզիք , 4000 տարիէ շատ առաջ է , որովհետեւ Նարամ-Մին իրեն նախորդ թագաւորներ ունեցած է , որոնք այս աղէտքէն վերջն էին : Հետեւաբար Եօթանասնից յետ ջրհեղեղեան ժամանակագրութիւնը , որ սական ամենէն երկարնն է , անբաւական է :

Նոյն եզրակացութեան կը յանդինք Եղիպատոսի պատմութենէն : Մանեթոն , քուրմ Սերենիդեան յԳ. զարու նախք . զԲ. , Սղեքսանողրէն առաջ 30000 տարուան հնութիւն մը կը վերագրէր Եղիպատոսի : Առասպեկական թագաւորութիւնները մէկդի զնելով , կը մնան դեռ պատմական երեսուն ցեղեր կամ տոհմեր (dynastie) , որոնք կը սկսին Մհնէսէ , եւ

կը լեցնեն շուրջ 5000 տարիներ : Արդ . Մանեթոնի պատմութիւնը , ԺԷղ ցեղէն ասղին , հաստատուեցաւ արքայական ցանկերու միջոցաւ , որոնք գրուած զտնուեցան Թորինօյի պապիրոսին եւ Ապիտոսի , Սաքքարայի եւ Քարնաքի ցուցակներուն վրայ : Բայց եւ այնպէս եղիպտախօսներն անհամաձայն են գեռ եղիպտական պատմութեան ընդհանուր տեւողութեանը վրայ . որովհետեւ զանազան տեսակէտներէ կը մեկնին , եւ ցեղերուն շարունակութեանը կամ ի մասին տիրոծ ըլլալուն վրայ կը վիճաբանին : Եթէ ամենքը յաջորդաբար թագաւորած են , իրենց պատմութիւնը 5000 տարուան կ'ելլէ . եթէ շատերը ժամանակակից կամ կողմնակի եղած են , պատմութիւնը կրնայ Եօթանասնից ժամանակազրութեան սահմանին մէջ փակուիլ : Բայց կը թուի թէ , ընդունելով ալ որ ոմանք մի եւ նոյն ժամանակ միանգամայն թագաւորած ըլլան , մեծ ժաման սակայն իրարու յաջորդած են . եւ անոնց դոյցութեան տեւողութիւնը կ'անցնի տասնուհինդ սերունդը , զոր Ա. Գիրք կը դնին Զրենեղեղի եւ Մոլսէսի միջեւ : Բայց աստի , բացարձակապէս անհնարին իսկ ըլլար ծչըրտորէն որոշել Նեղոսի հոլովին պատմական թուակսնին սկզբնաւորութիւնը , միշտ ապացուցուած բան է որ այս աշխարհի սկիզբները շատ ու շատ հին են : Հաղիւ թէ մեր ծանօթութեանը կու զայ , Եղիպտոս կ'երեւի մեղ շատ յառաջազէմ քաղաքակրթութեամբ մը , բացարձակ բազմաստուածութեան կրօնքով եւ արդէն շատ երկայն տեւողութիւն ունեցած ըլլալու պարծանքով : Եթէ միայն միտ զրուի Մոլսէսի ժամանակ իւր ունեցած վիճակին , « Հնար է միթէ (տռանց անջատ եւ պակաս տեղեր ենթագրելու ծննդոց ժԱ. զլխոյն ծննդաբանութեանց մէջ) սեղմել զետեղել տասնուհինդ սերունդներու միջոցին մէջ՝ Զրհեղեղէն վերջը մարդկութեան բազմանալը , ժողովրդոց ցրուիլ , յայտնեալ կամ բնական կրօնից մոռացութիւնը , բազմաստուածութեան կամ կրասպաշտ հեթանոսութեան ծագումը , Եղիպտոսի գաղթականութիւնը , ասիականէն տարրեր քաղաքակրթութեան մը կազմակերպութիւնը , իւր յատուկ լեզուաւ , իւր գրութեամբ եւ իւր պաշտամամբ , ապիտակ , ոհե , պղընձագոյն ցեղերու զանազան կերպով կազմութիւնը , ընդհանրապէս յորդոց որդի յիսունէն աւելի թագաւորներու յաջորդութիւնը , որսնց Եղիպտասը կառավարած ըլլալը իրենց յիշատակարաններէն ծանօթացած է , տռանց հաշուելու աւելի

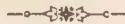
բազմաթիւ թագաւորներն զորս նոյն յիշատակարանները կը հաշուեն , որոնց աակայն ամսձնական յիշատակարանները եւ արձանագրութիւնները մենք դեռ չդտանք » (Բանիէ , ժմնկդր. նախկին ժամանակաց , 1895) :

Ուրիշն , եթէ արտաքին պատմութիւնը կը ստիպէ Ս . Գրոց ժամանակագրութիւնը երկարել , այս յաւելումը պէտք է տեղի ունենայ ջրհեղեղէն յԱբրահամ անցած ժամանակամիջոցին մէջ : Իսկ թէ ի՞նչ չափով հարկ պիտի ըլլայ այս յաւելուածը կատարել , ճշգրտօրէն չկրնար ըսուիլ : Քանի մը եզիպտախօսներ քիչ կը պահանջնեն . ոմանք ալ քանի մը հազարաւոր տարիներ : Նոյնպէս մեկնիչներն չեն կրնար որոշել թէ Սեմայ ծննաբանութեան ո՛ր ճիւղին ո՛ր օղակին միջեւ պէտք ըլլայ ներմուծել անհրաժեշտ պահանջուած ժամանակի միջոցը : Ո՛չ Նոյի եւ Սեմայ , ոչ Աբրահամու եւ Թարայի միջեւ . զի անոնց հայրութեան եւ որդիութեան յարաքերութիւնները յայտնապէս նշանակուած են Ս . Գրոց մէջ : Ուստի մնացեալ օղակներուն մէջ ի հարկէ պէտք պիտի ըլլայ գործել այս յաւելումը :

Գլորի Վ . Թէ՛րջեՊԱՇԵԱՆ

(Նարայարելի)

Ա. Լ. ՊԵԱՆՔ

Ա. Լ. ՊԵԱՆՔ ԲՈՒՍԱԿԱՆՔ ԵՒ ԿԵՆԴԱՆԱԿԱՆՔ

(Շարունակութիւն տես թիւ 16)

Ազգական մ'ունի վայրի քաղ (houquetin) կոչուած. նշանաւոր՝ երկայն կոր եղջեւըներով, ուսկից կը ճանչցուի տարիքն. Առադայի ձորին խորը Մեծ Պարտէզ կրածոյ սառնապատճերուն երբեմն բնակիչն : Հոն՝ Վիկտոր Էմիմանուէլ անուանի արպագնացն եւ աննման զինուորն քաղաքական հոգերէն ձանձրացած՝ կ'երթար ամեն տարի վտանգաւոր որսորդութեամբ յօդնելու . զի բնութեան հրապոյրն ամեն բանէ վերէ : Սառնարաններու մօա տախտակեայ հիւզիկի մը մէջ կ'ընդունէր անպացոյց գեղջկութեամբ իր ալպագնաց նմաններն : Սրդեամբ եւ ոչ թէ ծննդեամբ Ալպեան իտալական կաճառին գահագլուխն էր. որով իրաւամբ արժանացաւ Ա. ռադայի կատարներէն միոյն վրայ յիշատակարան արձանազիր մ'ըստանալու կաճառին կողմէ, այսպէս. «ի յիշատակ Վիկտոր Էմմանուէլ արքայի. ալպագնացի եւ որսորդի » :

Եթէ կը փափաքինք վայրի այծերուն եւ քաղերուն մնացորդն տեսնել՝ աճապարենք. վասն զի որսին թիւն երթալով կ'աւելնայ եւ ցեղին չքանալուն երկիւզ կայ : Մեծ շահ չարտադրեր, այլ վաստակաբեկ զժուարութեանցն եւ անթիւ վտանգներուն համար՝ որոնց զժուարաւ կը հաւաաայ չտեսնողն՝ մեծ եւ անընդիմազրելի կիրք եղած է զարժ որսորդներու : « Սքանչելի ամուսնութիւնն մը կատարեցի, կ'ըսէր ալպեան այծերու որսորդ մը՝ իր առաջնորդին. հայրս եւ հաւս որսի ժամանակ մեռան, վատահ եմ թէ այնպէս ոլիտի ըլլամես ալ : Եթէ երջանկութիւնս ապահովես որսէ քաշուելու պայմանաւ՝ չեմ ընդունիր » : Երկու տարի յետոյ անդունդի մը մէջ իր հօր եւ հաւուն հետ կը միանար : Քանի որ այդ այծն հոն է՝ վտանգներն անպակասու ոլիտի ըլլամ : նոյնպէս ալ քանի

որ սառնարանք կան ու մնան՝ վտանգն պիտի չկարողանայ խափանել ալպազնայներու անտեխնկալ արկածներն :

Ահա Ս. Թէոտիւլի կապանին սառնարանին առջեւ ենք . Ալպեանց երրորդ յարկն :

«Վերջին դալարեաց կր յաջորդեն յաւիտենական վեհ սարերն Ալպեանց . ի ստորեւ ծործորք խորախորք, եւ տւերածոյ անապատք . մէկ կողմէն անծայր ձեան դաշտերն մինչեւ գագաթանց գագաթն, միւս կողմէ սառնակոյտի անագին ծով մը որ մինչեւ ծորերուն խորն կը մզէ իր կոյտն. հարիւրաւոր ոտք թանձրութեամբ եւ ծովագոյն լուսով. զարմանալի եւ սքանչելի երկիր մը ծաղկազարդ բազմաբեղուն երկիրներու մէջ » : (Tschudi) : Սյս առտու մեկնեցանք Իտալիայէն եւ ահա Լաքոնիոյ մէջ ենք : Լաքոնիոյ մէջ անդամ կեանք կայ . չարաչար եւ կամ դժուարին կեանք. սակայն կեանք : Լաքոնիք, լաքոնուկիք եւ իրենց զաւակներն . շատ օգտակար կենդանիներ կան, ինչպէս են չունն եւ լաքոնեան եղջերուն. բուսոց մէջ յատուկ դաս մը՝ քարաքոս եւ մամուռ . Ալպեան ամենէն բարձր դարեւանդներուն վրայ կը գանուին ասոնք ամենն ալ, բաց ի լաքոնացիներէն : Թէպէտ եւ հաստատուն բնակութիւն չունին՝ սակայն կրնան ունենալ : Ս. Թէոտիւլի կիրճին վրայ՝ ուր կը գանուինք հիմայ 3322 մեղր բարձրութեամբ՝ մշտնջենաւոր ձեանց սահմանէն 500 մեղր աւելի բարձր՝ 1855է մինչեւ 56 երեք հոգի ապրեցան, ամառներն օմարանի աեղ ծառայող խրճիթի մը մէջ մժնողորտական քննութեամբ զբաղելով : Ամենէն ցած բարեխսառնութեան աստիճանն ըլլալով — 210, որ շատ քաղաքներու անգամ սովորական է : Սղէլվիսյի եւ Ս. Բեռնարդոսի բնակիչներն քիչ մ'աւելի ցած են այս տեղէն :

Վայրի այծն եւ քաղն կը փոխանակէ ասու եղջերուն որ ձմեռներն կ'իջնէ վար՝ կը քաշուի անտառներն : Սակայն այս սառուցեալ գոտոյն հաւատարիմ բնակիչ մը կայ՝ խլուրդն, ձեան արտամուկն տնուամբ (arvicola vivalis), կրծողներու զասէն, որ ձմեռն իսկ չփոխեր իր երկիրն : Անշուշտ այդ սոսկալի ձմեռներն կ'անցունէ ձեան տակ փորած հրաշակերտ սրահներուն մէջ ամփոփած պաշարովն : Խլուրդին հետ գտնեցէք մի քանի միջատներ եւս, մանաւանդ սարդերն, եւ ահա Ալպեան բարձանց վրայ ասլող կենդանիաց ներկայացուցիչներն . բաց ի միոյն, որուն վրայ հարկ է երկու բառ ըսել :

Երբեմն՝ վճիտ սպիտակութեամբ տարածուն ձեան դաշտարուն վրայ երբ քայլենք՝ մէն մի քայլ կարմիր արեան հետ մը կարծես կը հանէ, եւ կամ թէ հեռուէն տեղ տեղ կարմիր ներկուած կ'երեւի : Այս է կարմիր ձիւն կոչուածն, թէպէտ եւ ոչ առհասարակ՝ սակայն երբ համոզիափ այս՝ միշտ ուշագրաւ. հին ձիւներուն մէջ կը գտնուի միայն. մանրացուցական անտեսանելի բիւրբիւրուց ճեւակներու արզիւնք . զոր առաջին անգամ քննեց եւ հաւաստեց Զերմագի սառնարանին մէջ հոչակաւոր երկրաբանն Տեսօր զուիցերիացի : Սառնարանի լուխմակ կ'անուանեն զայդ : Մեծութեամբ սովորական լուի չափ են, այլ չառ աւելի կայտառ քան զանոնք. հին եւ թանձր ձեան մէջ միսուելով արագ արագ կը շարժին մէջը, եւ հոն ծածկուած կ'ապրին : Այլ ի՞նչ է իրենց սնունդն . չզիացուիր : Կարմիր ձեան պատճառ է նաեւ այս ճճեկին հետ ուրիշ ամենամօնը սունկ մը :

Այս անմարդի տեղերուն մէջ կենդանականէն շատ աւելի առաստ է բուսականն, Ձեան եւ սառոյցի մէջ կղզւոյ նման կը ցցուին ժայռերու կողեր, ուր իբր անապտտի ովասիսն լնակութեան վերջին տեղն կը գտնէ բուսակն. ամենէն նշանաւորն է քարաքեկ խոտն (saxifrage) . այլ ինչպէս հիւսիսային երկիրներու մէջ նոյնպէս հոս ալ քարաքոսն եւ մամուռ ժայռերն մազլցելով վերջին պահակքն կը հանդիսանան բուսականաց : Դիտելու արժանուառ այս տեսակաց հարիւր տասնուհինդն Ալպեանց եւ Լաբոնիոյ սովորական են, եւ ութսունն Ասիոյ կեղրոնին մէջ կը գտնուի միայն. ուր էին արդեօք առանց խանձարուրքն . երբ եւ ինչպէս այսչափ հեռաւոր երկիրներու մէջ դնացեր ցրուեր են : Մեծ եւ հիմնական առաջարկ . որչափ խորհուրդներու ծնող :

Այլ մեղ համար բաւական է այսչափ ըսելն միայն . եւ հիմակ որ քայլ կ'առնենք Ա. թէոտիւլի կիրճէն եւ վար խոնարհելու վրայ ենք դէպ ի Զուիցերիա, ուշ զնենք կլիմային՝ բուսականաց եւ կենդանեաց աստիճանաբար փոփոխութեանն :

Այս ճամբորգութիւնն մեզի ոչ թէ բնական պատմութեան՝ այլ ուրիշ զաս մը նկատենք, որ քիչ մը աշխարհնագիրներու հակառակ է գուցէ . այսինքն՝ թէ ամբողջ Լաբոնիան նորվէկիոյ եւ Ռուսիոյ մէջ չէ. այլ մաս մ'ալ Գաղղիոյ, Զուիցերիոյ Աւստրիոյ եւ Իտալիոյ մէջ :

Յանիտենական ձիւնք եւ Սառնարանք : — Զիւնն առանց տունէն դուրս ելլելու կրնանք տեսնել , սակայն բարեբախտաբար մշտատել չէ մեր տեսածն Ալպիանց նուան . միւս կողմանէ մեր զիտցած ձիւնն ըստ ամենայնի նոյն չէ մեր քննելիքին հետ :

Դալով այդ անհուն սառնակոյաններուն որոնց սառնարան կ'ըսենք , այս գոտեաց որոշիչ յատկանիշն , անհնարին է առանց տեսած ըլլալու զաղափար մը կազմել վրանին , ժայռի մը բարձրէն ծովը նկատել անշուշտ նոյն չէ ծովուն մէջ բացուելուն հետ . սակայն սառնարաններուն խտիրն շատ աւելի է :

«Եթէ Սպիտակ լերան վրայէն դիտուի սառնակոյաի ծովն՝ կ'ըսէ Saussure , մանրամասն նկատել անհնար է , իր անհաւտսարութիւնքն հանդարտելի ծովուն պորտացմունքն կը թուին : Այլ երբ սառնարանին մէջ գտնուինք՝ այդ պորտացմունքն լեռներ են , եւ իրենց անջրպետն՝ այս լերանց մէջ խորիսորատներ : Այս գեղեցիկ կերտուածն՝ մեծամեծ խրամատներն եւ իրենց կազմած սառնապատ վճիտ աւագաններն՝ թիւրեղեայ պաղպաղակ տղթերահոս ակունքն եւ սառնեղէն վիհերու մէջ գահալիք թաւալզլորումն տեսնելու համար պէտք է այց ելլել :

ԹԱՏԿԵՐ ՀԱՍՑԵՍՆ

Ե հ

ԿՐՈՆՔ ԵՒ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

(Շարունակութիւն տես թիւ 16)

Այսուիկ մեծագոյն եզր առաջնոյ շարաբանութեանս ցուցաւ յայտնապէս . արդ մնայ մեղ տեսանել զմիջնն այսպէս .

Զի այս ծանօթութիւն յԱստուծոյ միայնոյ տուաւ մարդոյ նախ զառաջինն .

Ցոյցք միջին եղեր : Եթէ ոչ Աստուծոյ ինքնին էր յայտնեալ զնշմարտութիւնս զայս առ մարդ՝ սա ինքն երեւէր այնուհետեւ դտիչ այսց ճշմարտութեանց : բայց քանզի չէ հնար այդմ լինել , որպէս ցուցաւ . ի պատասխանիս անդ , զի ո՞րպէս կամ երբ լինել այդմ իրի , յո՞ւ ժամ , ժւր , կամ ընդ ո՞րշաւիդ ճանապարհորդեալ՝ զամենայն իսկ զբնակիչս երկրի համայն հաճել ի զիտութիւն այսպիսոյ ճշմարտութեան , ընդունութիւն սրտից կամաց նոցա եւ բռնութեան ախտից : Այդմ չիք հնար եւ ոչ մի : Ապա ուրեմն Աստուծոյ միայնոյ է տուեալ մարդոյ զառաջինն զայդ ծանօթ :

Այո՛ ոչ ուրաստ կամ զի ի սկսանել կռապաշտութեան ճշմարտութիւնք այնպէս իմն աղօտացեալ խամրէին՝ զի ըստ առածին Պոսիւէի՛ Ստոց եւ եւեթ վիճակէր աստուածութիւն՝ միայն ի ճշմարտէն դարձուցեալ . Բայց զինչ այտի մեղ . զի այդ յայտնագոյնս ցուցանէ զի եւ ի բռնանալ անգամ ախտից՝ յորժամ սկիզբն կալաւ կռապարիշտ պղծութիւնն՝ անկարացաւ քեցել ի սրտէ անտի մարդկան զայս ճշմարտութիւն՝ եթէ Աստուած պաշտելի է եւ եթէ զայդ պահանջի մարդ : Տղիտացան այն կռապարիշտք եթէ ում անկ իցէ զաստուածութիւնն չնորհել՝ այլ ոչ երբեք եղեւ յուշոյ մտաց նոցա անկանել պաշտօն աստուած

ծութեանն : Այլ զայդչափի եւ զայդպիսի հաստատամտութիւն
մարդոյ ոչ մարդոյ է ընծայել՝ այլ Աստուծոյ ինքնին . եւ ես
յայս բան կնքեմ՝ եթէ յԱստուծոյ միայնոյ առեալ և զառա-
ջինն մարդոյ զգաղափար կրօնից :

Զգտանին կրօնք բազումք միանգամայն ճշմարիտք :

Ցուցանի . բազմութիւն կրօնից զանազանելոց կամ այն է
զի զնոյն բան ուսուցանեն եւ կամ ոչ . եթէ զնոյն բան ուսու-
ցանիցեն՝ ի զուր ուրեմն կոչին կրօնք զանազանեալք . զի մի են,
ըստ իմաստանիրացն բանի . որ զնոյն ուսուցանէ՝ ոչ բազում՝
այլ մի եւ եթ . Ապա եթէ ոչ զնոյն բան ուսուցանեն՝ հակա-
ռակք են միմեանց . բայց որ հակառակք են միմեանց՝ զնոյն
բան ոչ ուսուցանեն, զի մի է ճշմարտութիւն եւ ոչ կարէ
հակառակել ինքեան . Ապա ուրեմն ոչ գտանին կրօնք բազումք
զանազանեալք ի միմեանց համանգամայն ճշմարիտք :

Քանզի չէ լուեալ ուրուք այսպիսի ինչ երբեք՝ զի ի հայս
մի իցէ Աստուած եւ ի պարոս ոչ այդպէս . զի ի յոյնս Աս-
տուծոյ իցէ զմարդ արարեալ եւ ի հոռոմո ոչ . զի յԵզիւառաս
ինամակալ իցէ Աստուած եւ իշխուսցէ՝ եւ ի հողիկո ոչ այդպէս.
եւ զի սոքա ամենեքին զճշմարտութենէ իցեն խոսավանք :
Ապա ուրեմն կրօնք որ հակառակին ընդ իրեարս ոչ կարեն
միանգամայն լինել ճշմարիտ : Ցուցանի զարձեալ . կրօնք հա-
կառակօղք քական զմիմեանս . վասն զի Աւզգափառն տոէ
Մի Աստուած . Բազմաստուածեանն՝ Բազում . Ուզգափառն
զԱստուած ինամակալ զիտէ տիեզերաց . Աստուածեանն ոչ
կամի զայդ այդպէս . Ուզգափառն՝ Էտկ զերարուն՝ տոէ
զԱստուած, բարձրեալ, զատուցեալ ի տիեզերաց . Համայնաս-
տուածեանն զԱստուած ընդ Տիեզերս խառնէ շփոթէ . եւ այլն:
եւ արդ եթէ այս ամենայն ճշմարիտ էր՝ ի զառանցանս գտա-
նէաք եւ ի զառամական բանս, բայց զի չէ այդմ հնար՝ Ապա
կրօնք հակառակօղք միմեանց քակտեն զմիմեանս, եւ չիք
հնար եթէ իցեն համանգամայն ճշմարիտք :

Ցուցանի դարձեալ . կրօնք ճանապարհ են ընդ որ յերա-
նելի կեանս ժամանէ մարդ . զայց եւ ոչ մի ոչ ոք ուրանաց :

Զի եթէ հարցանիցես զՀռէայն՝ Է՞ր վասն զայդ կրօնս ունել . զի յերանութիւն փութամ առէ հասանել . եթէ զեպիկուրեանն զնոյն բան երկրորդէ, եթէ զբրիստոսեանն՝ զճենն եւ զյաբոն՝ ամենեքին զնոյն դարձուցանն պատասխանի : Արդ եթէ հնար ինչ էր կրօնից հակառակաց լինել ճշմարիտո՞ ոչ այլ ինչ երեւէք յայնժամ՝ բայց զի ընդհակառակ շաւզաց ի լայնատարած դաշտավարի՝ որ ի հիւսիս եւ որ ի հարաւ , որ ընդ ելու եւ որ ընդ մուռս գնացեալ , ամենեցուն զթիկունս առ միմեանս ունելով, ժամանել ի մի ինչ աեղի ստիմանեալ հասարակաց անդէնս Բայց այդ առողջ մոտաց հակառակ է . Ապա կրօնք բազումք հակառակք միմեանց ոչ մարթին լինել ի ճշմարտութեան անդ միաբանք :

Եւ արդ որոյ ծաղու արժանիք իցեն Անտարբերականքն այնոգիկ՝ որք զրաջան վաստակին ցուցանել եթէ ամենայն կրօնք հաճոյ իցեն Ս.ատուծոյ իրեւ զճշմարիտն . ասացեն ասպաքէն եթէ ընդ ստութիւն հաճի՞ արդեօք ճշմարտութիւն : Զայս ինչ այսպէս բարբանչէր Ռուսոյ . Ի հեթանոս իցես ծնեալ՝ զաստուածս նոցա պաշտիցես, պատարագս Արամազդայ Ս.ստղկան Արիսի եւ Պրիապոսի հանցես եւ զորդիս քո ի ծառայութիւն նոցա կրթեսցես . յԵզիպտոս իցես ծնեալ զՊրօշեալս կոկորդիլոսաց պատուեցես . ի Փինիկէ՝ զճնունդս քո Մողոքայ զոհս հանցես . թէ ի Մեքսիկո՞ մարդազոհս հանցես կոոյն . եթէ ի խոնարհագոյն պաշտամոնս իցես ծնեալ՝ որպէս զբունս ծառոց՝ զքարինս զտունկս զմորթս կենդանեաց եւ զզազրոտիս մեռելոցն պաշտել՝ պաշտիցես :

Յաղագս թէ կրօնք բնականք բաւականիք իցեն ի փրկութիւն մարդոյ .

Կրօնք ասացան լինել Ծանօթութիւն հիմնական ճշմարտութեանց եւ պաշտօն Ս.ստուծոյ : Արդ զի այս պաշտօն Ս.ստուծոյ իցէ ճշմարիտ՝ պարտ է՝ Ա) զի որ պաշտին Ա.ստուած իցէ ճշմարիտ . եւ Բ) զի այդ պաշտօն իցէ ճշմարիտ :

Կոռապաշտութիւն չէ կրօն ճշմարիտ , զի զարարածս փոխանակէ ընդ Ս.ստուծոյ ճշմարտի : Դարձեալ՝ եւ որոց զճշմարիտն պաշտեն զԱստուած եւ ոչ ճշմարտիւ պաշտամամր՝ չեն եւ նոքա ի համարի առառուածապաշտ կրօնից . որպիսիք ումանք

որ ի հաճել զԱստուած զոհս մարդազոհս հանեն ի սեղան
նորա :

Ուստի ասեմ .

Կրօնք բնականք զատուցեալք ամենեւին ի յայտնութենէ
չեն բաւական ի փրկութիւն մարդոյ :

Ընդդէմ բանակրօնիցն աղանդոյ՝ զոր ոմանք բանապաշտ
կոչել սովորեցան՝ որք զբան մատաց այնպէս կատարեալ համա-
րեցան մինչեւ ի փրկութիւն մարդոյ բաւականանալ՝ միսիմք
յայս բան :

Յուցանի . Միտք մարդոյ խաւար տգիտութեամբ եւ բըռ-
նութեամբ ախտից այնպէս իմի մթագնի՝ մինչեւ առանց յայտ-
նութեան չկարել նմա հասու լինել եւ բնական կոչեցելոց
հշմարտութեանց , զորս մարթ էր ճանաչել եւ լուսով բանի :
Զայս զգձուձ պատկեր մտաց մարդոյ հեշտ լիցի մեզ զտանել
ուր եւ կամք իցեն . ընթերցցին հեթանոսաց մատեանք, բաց-
ցին զիրք ծննդաբանութեան մարդոյ , վերծանիցին բանք
նախնեաց եւ տեսցին այս փորձք յանդիմանեալք յամենայն
ժամանակս :

Փրեսինոս յութ մասունս բանի համառօտէ զիսափանարարս
ճշմարտութեան :

Ա. Տկարութիւն բանի . Բ. Տղիտութիւն . Գ. Թերա-
կատար իմաստութիւն . Դ. Գիտութիւնն ինքնին . Ե. Թիւր
յարմարութիւն ծշմարիտ ոկզբանոց . Զ. Մատիսաբութիւն . Է.
Ընդպայրաքնին հետազոտութիւն . Ը. Ցանկութիւն կրից :
Ահա այս ամենայն կարճ ի կարճոյ :

*

(Նարայարելի)

ՕՐԵՆՍԴՐՈՒԹԻՒՆ ՕՍՄԱՆԵԱՆ

Ը.Ս. ՇԻՍԻՆ ԱՆԱԳԻՏԱՅ

ԳԼՈՒԽ Ե.

ԱՅԼԵՒԱՅԼ ԴԻՄՈՒԱՄՈՑ ՎՐԱՅ, ՈՐՔ ԿՐՍԱՆ
ՊԱՏԱՀԻԼ ԺԱՌԱՆԳՈՒԹԵԱՆՑ ՄԷԶ.

(Շարունակութիւն տես թիւ 46)

Յօդ. 192 — Յղութեան դիպուածին մէջ պիտի պահուի յանուն յղացելոյն այն մեծագոյն մասն, որ պիտի պատկանէր արութին համընթացութեամբ էզին, եթէ յղացեալն վերաբերի այնպիսի աստիճանի, որ համընթանայ ներկայ ժամանակաց, կամ զանոնք ի բաց մերժէ մասնականապէս :

Եթէ յղացեալն վերաբերի այնպիսի աստիճանի՝ որ բոլորովին ի բաց մերժէ ներկայ ժառանգները, բոլոր ժառանգութիւնն պիտի մնայ ի պահեստի մինչեւ որ ծնանի անիկայ :

Ի դիպուածի բաժանման կը պարտաւորին բաժանակիցք երաշխաւորութիւն տալ :

Յղացեան ժառանգ կ'ըլլայ, եթէ կենդանի ծնանի, կամ եթէ իւր մարմնոյն մեծագոյն մասը կենդանի ելլայ մօրը արգանդէն :

Այնպիսին ի պահեստի դրուած բոլոր բաժինը կ'առնու, եթէ անոր իրաւունք ունի, ի հակառակ դիպուածի կ'առնուիրեն պատկանած մասը եւ մնացորդն կը բաժնուի իրաւարց մէջ :

Յօդ. 193. — Պէտք է ի պահեստի մնայ բացակային պատկանեալ մասն, երբար կենդանութիւն կամ մահ նորին տղիտացեալ է :

Եթէ բացակայն բոլորովին ի բաց մերժէ ներկայ ժառան-

գակիցները , պէտք է յապաղի բաժանումն ժառանգութեան : Եթէ ի բաց մերժէ զանոնք միայն մասնաւորապէս , անոնց ամէն մէ կուն կը տրուի այն փոքրագոյն մասն , որ պիտի պատկանի անոնց ի ժառանգութեան :

Ի դիպուածի' յորում բացակային մահը յայտարարող վճիռ տրուի , յետ ներկայանալոյ ի դատաստան ժամանակակիցաց նորին , ամենայն ինչք նորին կը պատկանին կենդանի մնացեալ ժառանգաց . վճուէն առաջ մեռեալ ժառանգք ժառանգութեան չեն մասնակցիր , ինչպէս ըսուեցաւ ի 577 . յօդ :

Յօդ . 194 . — Երկսեռական անձն կը ժառանգէ իրրեւ այր կամ իրրեւ կին , ըստ առաւելագոյն արտայայտեալ երեւոյթի նշանաց՝ որ յատուկ են մի կամ միւս սեռի : Եթէ կրկին սեռի նշանքն հաւասարապէս արտայտեալ ըլլան , այնպիսին նուազ նպաստաւոր բաժինը կ'առնու , որ մի կամ միւս սեռի պիտի պատկանէր :

Յօդ . 195 . — Շնութեան կամ նզովից հերուման սպանառաւ չճանչուած որդիք , ինչպէս նաեւ անոնց մայրերն կամ մարց ազգականներն , կը ժառանգեն փոխակարձաբար : Բայց նոյն իսկ որդիք իրենց հօրմէն չեն ժառանգեր , ինչպէս և հայրն որդւոց չժառանգեր :

Յօդ . 196 . — Նաւաբեկութեան կամ կործանման կամ հրդդէի մէջ վախճանեալ ազգականք , երբոր դրականապէս չզիտցուիր որուն առաջ մեռած ըլլալը , մէկդմէկէ չեն ժառանգեր , եւ ինչք նոցին կը պատկանին կենդանի մնացեալ ժառանգաց :

Յօդ . 197 . — Թախարուճ անուանուանեալ իրաւանց լըքումն(1) , կամ իրաւախոնութիւնն որոշեալ իրի մը վրայ ընդունելի է ժառանգաց մէջ՝ անոնց հաւանութեամբը :

Լքումը ընկունող(2) ժառանգն՝ կը անող(3) ժառանգին տեղը կը բռնէ , իրրեւ լքումն եղած չըլլայ :

(1) Cession .

(2) Cessionnaire ,

(3) Cédant .

ԳԼՈՒԽ Բ.

ԱՄՓՈՓՄԱՆ ԵՒ ՅԱԻԵԼՈՒԱԾԱԿԱՆ(1)

ԲԱԺԱՆՄԱՆ ՎՐԱՅ

Առաջ, կամ ամփոփումն օրինաց (օրինական մասանց) տեղի ունի երբոր բազմաթիւ ըլլան ժառանգք, եւ ժառանգութեան ինչք անդաւական ըլլան ամբողջապէս հատուցանելու բոլոր օրինականները :

Յօդ. 198.— Յաւելուածական բաժանումն տեղի ունի, երբոր օրինականները հատուցանելէն յետոյ, մնացորդ մը ըլլայ առանց ընդհանուր ժառանգի, որ կարենայ ստանձնել զայն :

Այս ժամանակ աւելորդն այն կը բաժնուի համեմատաբար ընդ մէջ օրինաւորականաց, բացառութեամբ ամուռնոց :

Այսպիսի օրինաւորականքն են, արգանդակից եղբայրն, ուղղակի զուսար որդւոյն, հարազատ արենակից եւ արգանդակից քոյրն, մայրն եւ մամին հայրական հանգուցելոյն :

Վերոյիշեալ օրինաւորականներէն մէկն միայն ըլլալով բռլոր մնացորդը կ'առնու :

ԳԼՈՒԽ Թ.

«Զառու-Արկան» կոչուած ժառանգ ազգականաց վրայ

եւ անոնց պրոբեան վրայ ի ժառանգութեան .

Յօդ. 199.— Զառալ-Արկամ կոչուած ժառանգք չորս դասու կը բաժնուին, եւ իրենց կարգը հետեւեալ տրամադրութիւններէն սահմանեալ է :

Սռաջին դասն կը բովանդակէ որ եւ է տգդական՝ որ միացեալ է ընդ հանգուցելոյն միջոցաւ զստեր, կամ զստեր

(1) Supplémentaire .

սրդւոյն եւ սերնդոց նոցին անսահմանաբար, որ եւ է սեռի պատկանին :

Յօդ. 200.— Երկրորդ դասն կը պարունակէ զնախահարս հանգուցելոյն՝ որք զրկեալ են ի ժառանգութենէ, զոր օրինակ հաւերը, մեծ հաւերը, մասմերը եւ մեծ մասմերը՝ որոյ եւ է աստիճանի :

Յօդ. 201.— Երրորդ դասը կը կազմեն հարազատ եւ արենակից կամ արգանդակից սերունդք եղբարց եւ քերց, որոյ եւ է աստիճանի վերաբերեալք :

Յօդ. 222.— Զորրորդ դասն կը բաղադրի ի մօրեղբարց, յարգանդակից հօրեղբարց, ի մօրաքերց եւ ի հօրաքերց եւ ի նոցին սերնդոց կրկին սեռի, որոյ եւ է աստիճանի վերաբերին:

Բոլոր ժառանգութիւնն իրաւամբ կը պատկանի միոյ միայնոյ կենդանի ժառանգի, ի պակասութեան ուրիշ ժառանգակցաց ի չորս դասս :

(Շարայնքելի)

ԵՆՈՐԴԱԿՈՐ ԱՄԱՆՈՐ

Երբ Արեգ դառնայ
Յիւր առաջին կես՝

Նորանոր իղձեր
Սպիր են շատեր
Կրկնել Զեզ ո՛ Տեր :

Նոր Արեւ կ'ըսեն
Այսօր կենաց հետ

Եպագեց ջիմչ զբարք
Հոծ տուս ու բարդ .
Յուսով բան զոր ցարդ :

Տեսայ որ ամենին
Խայտան հակամէն ,

Ամենին փըսսիդսան
Ծեր սկս կուսան ,
Եւ իրարու զան .

Լարեցի թելեր
Պատկերիս վես վես ,

Հազար բիւր հրձուանին
Երգեցի մաղթանին ,
Արեւ կեսանին եւ դանկ :

ՊԱՏԿԵՐ տասն եւ հինգ օրը մի անգամ կը հրատարակ

Բաժանորդագրութեան տարեկան գինն է
կ. Պօլսոյ համար 40 դամեկա
Գաևառաց եւ օտար Երկիրներու համար
բորբագի ծախքն ի միասին հաշուելով 50 . . .

Իշրաքանչիշը թիշ 2 դամեկան

ՊԱՏԿԵՐի խմբագրատունն է ի Ֆերա, Եկշիլ Փողոցի 1, ուր պէսոր է դիմել բաժանորդագրաւթեան եւ բերաբերեալ այլ ամենայն խնդրոց համար :

RÉDACTION DU BADGUERE

Constantinople, Péra, rue YÈCHIL N° 1

معارف نظارت جلیله سنك رخصتیله طبع او لنشدر